

Kúria

Bfv.I.1432/2017/6. szám

A Kúria Budapesten, a 2018. év február hó 21. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.33.607/2013/97. számú és a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.13.460/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. október 7-én meghozott 3.B.33.607/2013/97. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés], egyben az Egri Városi Bíróság 2011. április 28. napján kelt és 2011. május 27. napján jogerős 22.Fk.796/2009/59. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást hatályon kívül helyezte és az ott megállapított magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt is halmazati büntetésül négy év szabadságvesztésre és négy év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, és megállapította, hogy a terhelt abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá vele szemben 262.000 forint vonatkozásában vagyoneklkobzást rendelt el. Rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. április 20-án kelt 31.Bf.13.460/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a büntetést bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt is kiszabottnak tekintette, a vagyoneklkobzás összegét 242.000

forintra változtatta, részben módosította a járulékos kérdésekre vonatkozó döntéseket, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt védője nyújtott be - tartalmát tekintve a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontjaira alapított - felülvizsgálati indítványt.

Ebben kifejtette, hogy a bíróság megalapozatlan tényállás alapján téves bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként fogadta el - az in dubio pro reo elv megsértésével - a terheltre legkedvezőtlenebb adatokat a kábítószer mennyisége tekintetében, ily módon a cselekmény jogi minősítése törvénysértő, és ehhez igazodóan a kiszabott büntetés is.

Emellett álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az első fokon eljáró bíróság azzal, hogy a 2015. október 1. napján megtartott tárgyaláson törvényes ok nélkül kizárta a nyilvánosságot.

Mindezekre tekintettel a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a bizonyítékok mérlegelését vitató és ezen alapulóan a cselekmény jogi minősítését és a büntetés kiszabását sérelmező részében a törvényben kizárt, míg az eljárási szabálysértésre hivatkozó részében nem alapos, ezért a megtámadott határozatok hatályában tartását indítványozta (BF.1368/2017/1.).

A terhelt védője a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében kifejtette, hogy kifejezetten az eljárási szabálysértések, így a bizonyítékoknak a terhelt terhére történt értékelése és a nyilvánosság elvének sérülése miatt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, mindamellett továbbra is hivatkozott arra, hogy a bíróság helytelenül minősítette a terhelt cselekményét és eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki vele szemben.

A Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva - a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítvány szerinti okok alapján, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében vizsgálta felül.

Emellett a Be. 423. § (5) bekezdése szerint eljárva a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - és az indítványozó által nem hivatkozott - esetleges más eljárási szabálysértésekre is tekintettel volt, azonban ilyen, a 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést nem észlelt.

Felülvizsgálatra csak a Be. 416. § (1) bekezdésében meghatározott okok alapján van lehetőség, ezen belül az a) és b) pont szerint

büntető anyagi jogi szabálysértés, a c) pont szerint pedig - a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve a II-IV. pontjában felsorolt - eljárási szabálysértések miatt van lehetőség. E törvényi okok köre nem bővíthető. Ezért nincs lehetőség felülvizsgálatra a Be. 4. § (2) bekezdésben írt - a bizonyítási teherre vonatkozó - szabály megsértésére hivatkozással.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható. A tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének a vitatására.

A felülvizsgálati indítvány előterjesztője bizonyítékok nem megfelel értékelésére hivatkozott, ezen keresztül azonban a törvényi tilalom ellenére a tényállást támadta; a cselekmény jogi minősítését és a kiszabott büntetést az irányadó tényállástól eltérő tényekre hivatkozva vitatta; ez azonban a felülvizsgálatot nem teszi lehetővé.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálati ok és egyben a Be. 373. § (1) bekezdés II. f) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a tárgyalásról a nyilvánosságot törvényes ok nélkül zárták ki.

A védő által ezen pontra hivatkozva terjesztette elő indítványát.

Ennek kapcsán azonban - miután arra már korábban is hivatkozott - a fellebbezés során eljáró másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor 2015. október 1-jén úgy rendelt el „zárt tárgyalást” az 1. számú tanú kihallgatásának idejére, hogy annak nem jelölte meg a Be. 237. § (3) bekezdése szerinti okát.

Az 1. számú tanút, aki a kihallgatását megelőzően jelezte, hogy fél a terhelttől, ezért a bíróság úgy hallgatta ki, hogy a Be. 292. § (2) bekezdésében foglaltakra utalással kihallgatása idejére a terheltet és a hallgatóságot is kiküldte a tárgyalóteremből, így azonban a nyilvánosság 237. § (1) bekezdésében írt elve sérült.

A bíróságnak a nyilvánosság kizárásáról indokolt határozatot kellett volna hoznia, melyet a Be. 238. § (1) és (4) bekezdéseiben írtak szerint nyilvánosan kellett volna kihirdetnie az előírt törvényes figyelmeztetések mellett.

Ahogy azonban arra a törvényszék helytállóan utalt, a tanú védelmének a Be. VI. fejezet III. címében szabályozott eszközeire figyelemmel a tanú által hivatkozott indok méltánylása és

elfogadása esetén alkalmazni lehetett volna az írásbeli vallomás megtételének engedélyezését [Be. 85. § 5) bekezdés] vagy a feltételek fennállása esetén a zárt célú távközlő hálózat útján [Be. 244/A. §] történő kihallgatását. A nyilvánosság tárgyalásról való törvényes ok nélkül történő kizárása feltétlen hatályon kívül helyezési ok.

Mivel azonban a nyilvánosság kizárása kizárólag az 1. számú tanú vallomástételének idejére korlátozódott, az eljárási szabálysértés a tanú vallomásának bizonyítékok köréből a Be. 78. § (4) bekezdésében írtak értelmében történő kirekesztésével orvosolható volt, és ez a másodfokú eljárásban megtörtént. Az I/1. pont tényállására az 1. számú tanú vallomásán kívül a terhelt cselekvőségére más terhelő adat nem volt, így a törvényszék az 1. számú tanúval kapcsolatos elkövetési magatartást is kirekesztette a tényállásból, ezáltal 0,08 gramm tiszta hatóanyag-tartalommal csökkent a terhelt által értékesített amfetamin mennyisége.

Mivel a hallgatóság eltávolításával, és ezáltal a nyilvánosság kizárásával megvalósult eljárási szabálysértés csak az eljárás egyetlen mozzanatára terjedt ki, és azt a másodfokú bíróság a terhelt számára legkedvezőbb módon orvosolta, - ahogy arra helyesen utalt a Legfőbb Ügyészség is - az ügydöntő határozat egészére nézve a hivatkozott eljárási szabálysértés nem állapítható meg, a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére sincs törvényes lehetőség, az ezt célzó felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.

Mindezekre tekintettel a Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria - a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel - az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. február 21.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s. k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

Mátyás Gyöngyi
bíróság ügyintéző